

YttrandeDatum
2020-06-01Dnr
KFM 6635-2020Näringsdepartementet
Landsbygdsavdelningen
Enheten för djur och livsmedel
103 33 Stockholm**Brott mot djur – Skärpta straff och ett mer effektivt sanktionssystem (SOU 2020:7)**

N 2020/00314/DL

Kronofogdemyndigheten (Kronofogden) har inte några synpunkter på förslagen i betänkandet med undantag för utformningen av bestämmelsen 10 kap. 6 g § i förslag till ändring i djurskyddslagen (2018:1192).

Kronofogden kan konstatera att verkställighetsbestämmelser avseende sanktionsavgifter utformas på olika sätt i olika lagstiftningar. För såväl den enskilde som åläggs en sanktionsavgift och ska betala som för rättstillämpningen är det viktigt med enhetliga, tydliga och lättillgängliga bestämmelser. Kronofogden förordar därför att bestämmelser om betalning och verkställighet av sanktionsavgiften utformas på ett enhetligt sätt i lagstiftningsärenden.

Utredningen har nämnt några varianter av verkställighetsbestämmelser som använts på senare tid i olika lagstiftningsärenden men valt att inte använda någon av dessa. Utredningen anser att det är tillräckligt att det framgår att verkställighet får ske enligt utsökningsbalkens regler när beslutet fått laga kraft. Kronofogden delar inte den uppfattningen utan förordar att det tydligt framgår när, hur och till vem betalning ska ske samt vilka regler som gäller för verkställighet och indrivning dvs att besluten får verkställas enligt utsökningsbalkens regler och att bestämmelserna om indrivning av statliga fordringar gäller för dessa. Även om en viss anpassning av bestämmelsen måste ske utifrån det enskilda lagstiftningsärendet så förordar Kronofogden en utformning i likhet med den som nyligen lagts fram i Ds 2019:32 - Anpassningar till EU:s förordningar om medicinteknik – del 2.

”En sanktionsavgift ska betalas till den myndighet som regeringen bestämmer inom 30 dagar från det att beslutet om att ta ut avgiften har fått laga kraft eller inom den längre tid som anges i beslutet. Beslut om sanktionsavgift får verkställas enligt utsökningsbalken, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i beslutet. Om sanktionsavgiften inte betalas inom den tid som anges i första stycket, ska myndigheten lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.”

Sanktionsavgiften ska tillfalla staten.”

Det bör i vart fall av förordningstext framgå vem som ska begära verkställighet om det är någon annan än kontrollmyndigheterna som avses. Det bör även tydliggöras att bestämmelserna i lagen om indrivning av statliga fordringar m.m. är tillämplig vid indrivning av dessa sanktionsavgifter.

Utredningen har svårt att uppskatta och ange hur många sanktionsavgifter som kan komma att utfärdas. Av det underlag som finns i utredningen går det således inte att göra någon prognos av hur många ärenden som kan tänkas komma till Kronofogden för indrivning. Beroende på ärendemängd kan dock den förslagna sanktionsväxlingen, sanktionsavgift istället för straff, innebära en kostnad för Kronofogden framöver både för teknisk utveckling av ett nytt medelsslag och för framtagandet av en automatiserad ansökan. Den uppskattade kostnaden för detta är 600 000 kronor fördelat på 300 000 kr för ett nytt medelsslag och 300 000 kr för en automatiserad ansökan.

Det här beslutet har fattats av undertecknad rikskronofogde. Verksjurist Susan Höglund Westermark har föredragit ärendet. I den slutliga handläggningen har även bitr. rikskronofogde Cecilia Hegethorn Mogensen och rättschef Ulrika Lindén deltagit.

Med stöd av Kronofogdens beslut om åtgärder för att motverka spridning av det nya Coronaviruset undertecknas beslutet inte.

Christina Gellerbrant Hagberg

Susan Höglund Westermark